

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **V. B.**, zast. JUDr. Janem Kňourkem, advokátem se sídlem Kovanecká 2390/3, Praha 9, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 6. 2019, č. j. CPR-18154-2/ČJ-2019-930310-V241, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 9. 2019, č. j. 1 A 39/2019 - 31,

takto:

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 9. 4. 2019, č. j. KRPA-144613-16/ČJ-2019-000022-ZAM, uložila žalobci správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“), a stanovila dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území České republiky, v délce jednoho roku. Žalovaná rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku odvolání žalobce zamítla a potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

[2] Toto rozhodnutí napadl žalobce žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji rozsudkem ze dne 2. 9. 2019, č. j. 1 A 39/2019 - 31, zamítl. K jediné žalobní námitce spočívající v tom, že žalobci byla ustanovena tlumočnice do jazyka ruského, ačkoliv je národnosti ukrajinské, a správní orgány tedy nemohly přihlédnout k tomu, co v rámci výslechu vypověděl, městský soud uvedl, že není nutné obstarat cizinci tlumočnicka do jeho mateřského jazyka, pokud je mu tlumočeno do jazyka,

kterému rozumí. Žalobce sám výslovně souhlasil s tlumočením do jazyka ruského a uvedl, že ruskému jazyku rozumí. Následně reagoval na položené otázky tak, že bylo zřejmé, že jim porozuměl, a protokol z výslechu podepsal. Městský soud proto shledal tvrzení žalobce nevěrohodným a účelovým.

II. Kasační stížnost a vyjádření ke kasační stížnosti

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, kterou založil na důvodech podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Namítá, že jeho mateřským jazykem je ukrajinština, ale tlumočnice v rámci správního řízení tlumočila pouze do ruského jazyka. Sice potvrdil, že s tlumočením souhlasí, ale předpokládal, že dojde k tlumočení do jeho mateřského jazyka. Rusky sice povrchně rozumí, ale podrobnostem úkonů správního orgánu nebyl schopen porozumět, stejně jako položeným otázkám. Souhlas s tlumočením učinil pod nátlakem a bez možnosti plného porozumění danému souhlasu. Nelze k němu tudíž přihlížet, stejně jako k jeho odpovědím na otázky položené v rámci výslechu.

[5] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázala na napadený rozsudek městského soudu a rozhodnutí správních orgánů a navrhla zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení kasační stížnosti

[6] Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Poté NSS přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti také důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., zabýval se NSS nejprve tímto důvodem. Bylo by totiž předčasné zabývat se právním posouzením věci samé, bylo-li by napadené rozhodnutí městského soudu skutečně nepřezkoumatelné či založené na jiné vadě řízení s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé. NSS však nezjistil, že by napadený rozsudek trpěl vadami, které podle jeho setrvalé judikatury zakládají důvod nepřezkoumatelnosti. Na její závěry ohledně posouzení toho, jaké vady naplňují tento kasační důvod, pro stručnost odkazuje (viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS; či ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS). Stěžovatel nevysvětlil, v čem spatřuje nepřezkoumatelnost rozsudku, a NSS neshledal, že by rozsudek městského soudu byl nepřezkoumatelný. Napadený rozsudek je srozumitelný, logicky soudržný i odůvodněný. Stěžovatelova námitka je proto nedůvodná.

[8] Následně NSS přistoupil k posouzení kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a dospěl k závěru, že není důvodná.

pokračování

[9] Podle § 16 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), *[k]aždý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady. V řízení o žádosti si žadatel, který není občanem České republiky, obstará tlumočníka na své náklady sám, nestanoví-li zákon jinak.*

[10] Z usnesení o ustanovení tlumočníka vyplynulo, že stěžovateli bude tlumočeno do ruského jazyka. Protokol o výsledku stěžovatele ze dne 9. 4. 2019 (na č. l. 12 a násled. správního spisu) obsahuje standardní předtištěné poučení o právech a povinnostech správního orgánu a účastníka řízení, vyplývající z celé řady ustanovení zákona o pobytu cizinců a správního řádu. Současně je zde uvedeno, že účastník řízení poučení v plné míře porozuměl, tlumočníka v řízení žádá, neboť nerozumí českému jazyku, a souhlasí s tlumočením do jazyka ruského. Na otázku, zda rozumí česky či zda požaduje tlumočení do rodného jazyka či do jazyka ruského, uvedl, že česky nerozumí, nežádá tlumočení do svého rodného jazyka, rozumí dobře rusky a souhlasí s tím, aby mu do jazyka ruského překládala ustanovená tlumočnice. Z protokolu o výsledku je patrné, že stěžovatel byl schopen na kladené otázky vhodně a srozumitelně reagovat. Z jeho odpovědí je zřejmé, že pochopil smysl položených otázek. Protokol následně na každé straně podepsal a na závěrečnou otázku, zda rozuměl všem kladeným otázkám, odpověděl, že ano.

[11] Z rozsudku NSS ze dne 7. 6. 2017, č. j. 3 Azs 134/2017 - 17, plyne, že účastníkovi správního řízení nemusí být nutně tlumočeno do jeho mateřského jazyka. Účastník však má právo na tlumočníka do jazyka, v němž je schopen se dorozumět. To bylo v nyní řešené věci splněno, a proto stěžovatel nebyl zkrácen na svém právu na tlumočníka podle § 16 odst. 3 správního řádu.

[12] Soud neshledal důvodnou ani námitku, že byl na stěžovatele vyvíjen nátlak a že s tlumočením do ruštiny souhlasil pouze z tohoto důvodu. Povinnost prokázat určité tvrzení tíží účastníka, který se ho dovolává (viz rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2017, č. j. 2 Azs 225/2017 - 22). Pokud by správní orgán vyvíjel na účastníka v průběhu řízení nátlak, šlo by o excesivní postup, který nelze běžně předpokládat, a účastník musí toto pochybení správního orgánu prokázat. Stěžovatel však jen obecně formuloval námitku, že na něj byl vyvíjen nepřiměřený nátlak, nevysvětlil ale, v čem spočíval a proč po výsledku ihned nepoukázal na to, že otázkám nerozuměl. Na možné problémy s porozuměním nepoukázal ani v odvolání, ale až v žalobě. Jeho tvrzení proto NSS hodnotí jako účelové.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti

účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná měla ve věci plný úspěch, proto by jí soud mohl přiznat náhradu nákladů řízení proti stěžovateli, avšak žádné náklady jí nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto jí je soud nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2019

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu